

κουμπαράς

κουμπαράς, ο, ουσ. [<τουρκ. kumbara], ο κουμπαράς· το γυναικείο αιδούο, το μουνί: «αυτή δεν έχει ανάγκη κανέναν». Ας είναι καλά ο κουμπαράς της!». Από την εικόνα του κουμπαρά που η σχισμή του παρομοιάζεται με το αιδούο·

- άλλο κουμπαράς κι άλλο κολομπαράς, λ. κολομπαράς·

- είναι τρύπιος κουμπαράς, **α.** είναι πολύ σπάταλος: «είναι τόσο τρύπιος κουμπαράς ο αθεόφοβος, που μέσα σε λίγο καιρό έκανε σκόνη ολόκληρη περιουσία». Συνών. είναι τρύπιες οι τσέπες του / είναι τρύπιο κόσκινο / είναι τρύπιο τσουβάλι / είναι τρύπιο χέρι / έχει τρύπες η τσέπη του / έχει τρύπια τσέπη / έχει τρύπιο χέρι. **β.** λέγεται και για κάτι που απαιτεί συνεχείς δαπάνες: «το κότερο είναι τρύπιος κουμπαράς || έχει ένα πολυτελέστατο αυτοκίνητο, αλλά είναι τρύπιος κουμπαράς».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας